

РЕШЕНИЕ

№ 34698

гр. София, 23.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав, в
публично заседание на 28.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **9574** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба от И. Б. Н., чрез пълномощник, със съдебен адрес:гр.С., [улица], ет.1, офис 1, срещу РА № Р-22220222006266-091-001/05.06.2023г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП- [населено място], в частта, в която е изменен и потвърден с Решение № 1219/24.08.2023г. на директора на Дирекция „ОДОП” – [населено място], с който на лицето е ангажирана отговорност по чл. 19, ал. 2 от ДОПК за задължения на „СТАГА СОФТ“ ЕООД за: данък върху добавената стойност /ДДС/ в общ размер на 133 587,35 лв. за данъчни периоди м. 11.2018 г., м. 12.2018 г., м. 02.2019 г. и м. 11.2019 г. и съответните лихви общо в размер на 60 167,76 лв.; корпоративен данък общо в размер на 824,48 лв. за 2018 г. и 2019 г. и лихви за забава в общ размер на 333,94 лв.

Жалбоподателят в жалбата си и в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, излага подробни съображения за незаконосъобразност на ревизионния акт и сочи, че така установените задължения с него са определени при неправилно прилагане на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила.Сочи, че органите по приходите по никакъв начин не са доказали недобросъвестно поведение в качеството му на управител на дружеството.Твърди, че не е доказано, че теглейки в качеството си на управител на дружеството, собствените на това дружество парични средства, в следствие се е разпореждал с тях в своя лична полза.Излага подробни съображение в тази насока.Моли оспорваният ревизионен акт да бъде отменен изцяло. Претендира разноски по делото.

Ответникът по жалбата – Директора на Дирекция „ОДОП” – [населено място], чрез процесуалния си представител,в съдебно заседание и в писмени бележки оспорва жалбата. Моли обжалваният

РА да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен. Претендира разноски по делото на основание чл.161, ал.3 от ДОПК.

СГП – редовно уведомена не изпраща представител и не излага становище по същество на жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството по издаване на обжалвания РА е започнало въз основа на ЗВР № Р-22220222006266-020-001/10.11.2022г./ л.21 от делото/, издадена от компетентен орган съгласно Заповед № РД-01-128/18.02.2020г. на директора на ТД на НАП – [населено място]/ л.17-20 от делото/, за установяване на отговорност за ДДС по ЗДДС за д.п.м.от м.11.2018 г. до м.30.11.2019 г., както и отговорност за КД по ЗКПО за д.п. 2018 и 2019 г., като срока за завършване на ревизията е 3 месеца от датата на връчване на заповедта. Същата е връчена по реда на чл. 29, ал.4 от ДОПК на 22.11.2022г.. Тази ЗВР е изменена със ЗВР № Р- 22220222006266-020-002/09.02.2023г. и ЗВР № Р- 22220222006266-020-003/21.03.2023г., с които е определен срок за приключване на ревизията до 21.04.2023г. /л.25-31 от делото/. Съгласно разпоредбите на чл.117 от ДОПК Ревизионният доклад / РД/ се съставя не по-късно от 14 дни след изтичане на срока на ревизията, който срок е спазен. РД е издаден с № Р-22220222006266-092-001/12.04.2023г. /л.32-50 от адм. п-ка/. РД е връчен по реда на чл.29, ал.4 от ДОПК на 21.04.2023г. Не е постъпило възражение срещу РД.В срока по чл.119, ал.3 ДОПК е издаден РА № Р-22220222006266-091-001/05.06.2023г./ л.51-58 от делото/.Същият акт е издаден от компетентни органи, съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията.

С оспорвания акт на жалбоподателя, в качеството на управител на „СТАГА СОФТ“ ЕООД, е ангажирана отговорност за невнесени от дружеството задължения за ДДС в общ размер на 133 587,35 лв. и лихви за забава общо в размер на 60 167,76 лв.; корпоративен данък за 2018 г. и 2019 г. общо в размер на 824.88 лв. и лихви забава в общ размер на 333,94 лв., предмет на спор в настоящото производство.

С цел установяване на факти и обстоятелства и събиране на доказателства от значение за ангажиране на отговорността по чл. 19 от ДОПК в хода на ревизията са предприети процесуални действия и са събрани доказателства, подробно описани на стр. 4-5 от ревизионния доклад, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от издадения ревизионен акт.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на дружествата „ИНВЕНТИВ СОЛЮШЪНС“ ЕООД, „СИРМА СОЛЮШЪНС“ АД, „РЕСГРУП“ ООД, „ЖАР“ ЕООД, „БЪЛГЕРИАН КАНСЪЛТИНГ ГРУП“ ООД, „АНТОНОВ МИЛК ТРЕЙД“ ЕООД, „ПЕТ - АП“ ЕООД, „РОСМАР СЪРВИСИС“ ЕООД, „РИЛА ИНФО КЛЪСТЕР“ ООД, „СТЕНС КЛИМА“ ЕООД, „ИНФОЛОГИСТИКА“ ЕООД - клиенти на „СТАГА СОФТ“ ЕООД.

На ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р22220222006266-040-001/ 18.11.2022 г., в отговор на което не са представени доказателства.

С Протокол №Р-22220222006266ППД-001/06.04.2023 г. са присъединени доказателства от друг контролно производство - проверка за установяване на факти и обстоятелства /ПУФО/ с УИН П-22001021206316, касаещи „СТАГА СОФТ“ ЕООД.В ревизионния доклад подробно са описани предприетите действия за събиране на задълженията. При извършена проверка в Търговския регистър е установено, че И. Б. Н. има качеството на управител и едноличен собственик на капитала на „СТАГА СОФТ“ ЕООД за ревизираните периоди. Дружеството има задължения за ДДС и корпоративен данък, формирани в резултат на декларираните данни по подадени справки-

декларации /СД/ по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ и годишни данъчни декларации /ГДД/ по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за съответните периоди, описани в табличен вид на стр. 3 - 4 от РА.

При извършената проверка е получена с вх. №С220022-134-0002564/ 09.05.2022 г. Справка за проучено имуществено състояние и категоризация на дълга на задълженото лице „СТАГА СОФТ“ ЕООД. Констатирано е, че е образувано изпълнително дело №180587706-2018. Посочено е, че дружеството не притежава недвижими имоти и МПС, които да послужат за обезпечаване на дълга. По заповираните банкови сметки няма налични и постъпващи средства. Дългът е категоризиран като трудно събираем на основание т. 3.1 от указание №20-00-131/11.06.2014 г.

Въз основа на събраните доказателства, в това число и писмени обяснения от ревизираното лице, е установено, че дейността на „СТАГА СОФТ“ ЕООД се е извършвала от едноличния собственик и управител, който е подписвал счетоводни и търговски документи, ГДД по чл. 92 от ЗКПО, СД по ЗДДС, годишни финансови отчети /ГФО/. Жалбоподателят е заявил, че не е упълномощавал трети лица във връзка с дейността на дружеството. Не е предоставял и получавал заеми на и от „СТАГА СОФТ“ ЕООД, което обстоятелство е потвърдено и от дружеството при извършената му проверка.

От представената от „СТАГА СОФТ“ ЕООД оборотна ведомост за 2019 г. е установено, че към 31.12.2019 г. дружеството има отчетени налични дълготрайни материални и нематериални активи, получени и предоставени краткосрочни заеми, вземания от клиенти и задължения към доставчици, наличности по каса и банка, както следва: по сметка 203 Компютърна техника - крайно дебитно салдо в размер на 115418,32 лв.; по сметка 219 Други дълготрайни нематериални активи - крайно дебитно салдо в размер на 8721,60 лв.; по сметка 151 Получени краткосрочни заеми - крайно кредитно салдо в размер на 106650,00 лв.; по сметка 401 Доставчици - крайно кредитно салдо в размер на 345276,22 лв.; по сметка 411 Клиенти - крайно дебитно салдо в размер на 1058608,29 лв.; по сметка 501 Каса в лева - крайно дебитно салдо в размер на 57582,16 лв.; по сметка 503 Разплащателна сметка в лева - крайно дебитно салдо в размер на 37082,49 лв.; по сметка 531 Предоставени краткосрочни заеми - крайно дебитно салдо в размер на 5620,00 лв.

Според констатациите в РА, при извършена проверка в информационната база данни на НАП е установено, че няма данни за налично движимо и недвижимо имущество на „СТАГА СОФТ“ ЕООД след 31.12.2019 г., поради което е заключено, че ревизираното лице се е разпоредило с наличните преди това активи.

От събраните при ревизията доказателства е установено, че през 2018 г. и 2019 г. по банкова сметка на трето лице с титуляр „ИНФО ЛОГИСТИКА“ ЕООД са постъпвали суми от клиенти на „СТАГА СОФТ“ ЕООД за плащане по издадени от дружеството фактури. Констатирано е, че „ИНФОЛОГИСТИКА“ ЕООД е свързано с ревизирания субект лице - И. Б. Н. е едноличен собственик на капитала и управител и на двете дружества. Изискана е информация за причините, поради които задълженията на горецитираните дружества към „СТАГА СОФТ“ ЕООД са заплащани по банкова сметка на „ИНФОЛОГИСТИКА“ ЕООД, както и относими доказателства - договори за заеми, протоколи за прихващания, споразумения между страните и/или други документи. Искането за представяне на документи и писмени обяснения е връчено на 16.02.2023 г. лично И. Б. Н.. Представена е единствено декларация на основание чл. 62, ал. 5 от Закона за кредитните институции /ЗКИ/ за предоставяне и ползване на информация, представляваща банкова тайна, и необходима информация за извършване на данъчната проверка, за посочената банкова сметка. Не са ангажирани доказателства, обосноваващи извършване на плащанията към „СТАГА СОФТ“ ЕООД по банкова сметка на „ИНФОЛОГИСТИКА“ ЕООД.

Установено е, че по сметката на „ИНФОЛОГИСТИКА“ ЕООД са извършени следните плащания

от клиенти на дружеството: на 21.06.2018 г. е постъпила сума в размер на 28 440,00 лв. от „РЕСГРУП“ ООД с основание плащане по фактура №[ЕГН]. На същата дата са извършени два банкови превода /9 900,00 лв. и 9 850,00 лв./ към друга банкова сметка дружеството. На 21.06.2018 г. е извършено теглене на каса на сума в размер на 3 000,00 лв. от И. Б. Н.. На 25.06.2018 г. и 26.06.2018 г., И. Б. Н. е изтеглил на каса съответно 3 000,00 лв. и 2 700,00 лв.; на 04.12.2018 г. е постъпила сума в размер на 21 819,60 лв. от „ЖАР“ ЕООД - плащане по фактура №61. На Същата дата е извършено теглене на каса от И. Б. Н. на сума в размер на 6 200,00 лв. и е извършен превод към „РИЛА ИНФО КЛЪСТЕР“ ООД на сума в размер на 11 000,00 лв.; на 18.12.2018 г. е постъпила сума в размер на 86 000,00 лв. от „РОСМАР СЪРВИСИС“ ЕООД с основание - частично плащане по фактура №65. На същата дата е извършено теглене на каса от И. Б. Н. на сума в размер на 3 000,00 лв. и е извършен превод към „РИЛА ИНФО КЛЪСТЕР“ ООД на сума в размер на 80 000,00 лв.; на 09.01.2019 г. е постъпила сума в размер на 43 987,20 лв. от „СИРМА СОЛЮШЪНС“ АД - плащане по фактура 66/20.12.2018 г. На същата дата е извършено теглене на каса от И. Н. на сумата от 3000.00 лв. на 10.01.2019 г. е извършено теглене на каса от ревизираното лице в размер на 3000.00 лв. и е извършен превод на сума в размер на 35 000,00 лв. към друга банкова сметка на „ИНФОЛОГИСТИКА“ ЕООД. На 11.01.2019 г. жалбоподателят е изтеглил на каса 3 000,00 лв.; на 15.01.2019 г. е постъпила сума в размер на 10 000,00 лв. от „РОСМАР СЪРВИСИС“ ЕООД с основание - финално плащане по фактура № 65. На 16.01.2019 г. и 17.01.2019 г. са извършени тегления на каса от И. Б. Н. на суми в размер на 3 000,00 лв. и 2 000,00 лв.; на 06.03.2019 г. е постъпила сума в размер на 13 896,00 лв. от „ИНВЕНТИВ СОЛЮШЪНС“ ЕООД - плащане по фактура. На същата дата е изтеглена от жалбоподателя сума в размер на 2000,00 лв., на 07.03.2019 г. - 2 000,00 лв. Извършен е превод в размер на 9 880,00 лв. към друга банкова сметка на „ИНФОЛОГИСТИКА“ ЕООД; на 02.04.2019 г. е постъпила сума в размер на 7 920,00 лв. от „БЪЛГЕРИАН КАНСЪЛТИНГ ГРУП“ ООД с основание плащане по фактура №62/29.11.2018 г. На 03.04.2019 г. жалбоподателят е изтеглил 2 000,00 лв., а на 04.04.2019 г. е извършен превод от 5 900,00 лв. към друга банкова сметка на „ИНФОЛОГИСТИКА“ ЕООД; на 11.06.2019 г. е постъпила сума в размер на 7 920,00 лв. от „БЪЛГЕРИАН КАНСЪЛТИНГ ГРУП“ ООД с основание - плащане по фактура №62/29.11.2018 г. На същата дата И. Б. Н. е изтеглил 7 850,00 лв.

При така установената фактическа обстановка издателите на ревизионния акт са приели, че с описаните по-горе разпоредителни действия И. Б. Н. е отклонявал плащания от клиентите на „СТАГА СОФТ“ ЕООД към чужда банкова сметка, след което е присвоявал паричните средства, като след всяко заплатено задължение от клиент на дружеството е теглил на каса съответната сума.

Направен е извод, че са налице всички елементи на сложния фактически състав на разпоредбата на чл. 19, ал. 2 от ЗДДС, тъй като ревизираното лице, в качеството на управител, недобросъвестно е отклонявало плащания от клиенти на дружеството по банкова сметка на свързано с него лице, които непосредствено след постъпването им е присвоявал, като е теглил паричните средства в брой. Недобросъвестността е обоснована с това, че отклоняването на плащанията е извършено въпреки знанието на управителя за задълженията на „СТАГА СОФТ“ ЕООД.

На основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК е ангажирана отговорност за задълженията на дружеството за данък върху добавената стойност в общ размер на 133 587,35 лв. за данъчни периоди м. 11.2018 г., м. 12.2018 г., м.02.2019г. и м. 11.2019 г. и за корпоративен данък общо в размер на 824.48 лв. за 2018 г. и 2019 г. и са начислени лихви за забава.

В срока по чл.152 от ДОПК данъчно задълженото лице е обжалвало РА №

Р- 22220222006266-091-001/05.06.2023г., издаден от органите по приходите при ТД на НАП –

[населено място],пред директора на Дирекция“ОДОП“ – [населено място], който с Решение № 1219/24.08.2023г. е изменил РА, в частта на установените задължения за ДДС за м.02.2019 г. като е определил същите в размер на 29736.00 лв. Потвърдил е РА за задълженията за ДДС за д.п. м.11.2018 г. и м.12.2018г. и за КД за 2018 г., ведно със съответните лихви. РА е отменен в частта за установените задължения за ДДС за м.11.2019г. ведно с лихвите за забава, както и в частта за лихвите за забава за м.02.2019г.

След корекциите с Решение №1219/24.08.2023 г. на директора на дирекция ОДОП С. с РА на И. Б. Н. е ангажирана отговорност по чл. 19, ал. 2 от ДОПК за задължения на „СТАГА СОФТ“ ЕООД за данък върху добавената стойност /ДДС/ в размер на 62 205.00 лв. за периодите м. 11.2018 г., м. 12.2018 г. и м. 02.2019 г. и лихви в размер на 17 481.00 лв. и за корпоративен данък в размер на 662.00 лв. за 2018 г. и лихви в размер на 285.00 лв.

В хода на съдебното производство е изслушана и приета ССЧЕ,и две допълнения към ССЧЕ / л.130-136 от делото/, оспорени от страните. Вещото лице след извършена проверка на документите представени по делото,и предоставени от жалбоподателя писмени доказателства е дало заключение по поставените му въпроси.

По делото са приети писмени доказателства от жалбоподателя по които вещото лице е изготвило заключението/ л.145- 156, л.188-198, л.227-244 от делото/

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.156 от ДОПК и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред на РА, изменен и потвърден с Решение№ 1219/24.08.2023г. на директора на Дирекция на „ОДОП“ – [населено място], поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Настоящият състав намира за неоснователни и оплакванията на жалбоподателя, че при извършването на ревизията, изготвянето на ревизионния доклад и ревизионния акт, както и при издаването на потвърдителното решение на Директора на Дирекция "ОДОП", са допуснати нарушения на принципите на служебното начало, на добросъвестност и право на защита, установени съответно в чл. 5 и чл. 6 от ДОПК,както и че ревизията не е приключила в законоустановения срок.От посочените основни начала на данъчно-осигурителния процес органите по приходите следва да се ръководят в действията си на всеки етап от регламентираната с ДОПК процедура по установяване публичните вземания и нарушението им действително би довело до незаконосъобразност на извършените действия и издадените актове.В настоящият случай обаче от събраните по делото доказателства не се установява да са допуснати такива нарушения. Обратно - при извършване на ревизията са спазвани всички законови изисквания, като констатациите на проверяващите органи са извършени изцяло на база служебно събраните от тях по съответния ред в хода на ревизията доказателства. Жалбоподателят и бил запознаван с всички действия и актове на приходната администрация и му е предоставена достатъчна възможност да реализира защитата си.

При извършване на служебна проверка по чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок. Ревизионният акт е издаден от компетентни органи, съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията. Същият е издаден в изискуемата форма и има съдържание, в което са изложени фактическите и правните основания за издаването му.РА е издаден под формата на електронен документ и подписан с валидни КЕП от издателите му предоставен на електронен

носител и приложен по делото (л.59-63 от делото). Видно от представените в писмото доказателства, електронните подписи на органите по приходите, участвали в ревизията са били валидни и квалифицирани по смисъла на чл. 13, ал. 3 и 4 от ЗЕДЕП. При извършването на ревизията не са били допуснати нарушения на процесуалните разпоредби визирани в ДОПК, поради което обжалваният РА № Р-22220222006266-091-001/05.06.2023г., не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

По силата на чл.19, ал.2, т.1 от ДОПК, управител на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 носи отговорност за неговите непогасените публични задължения, когато недобросъвестно извърши действия, в резултат на които имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са погасени задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски, а именно: извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните.

Така уредената отговорност на третото лице предполага установяването на следните елементи от фактическия й състав: 1./Лицето да има качеството на орган на управление или на управител на задължено лице по [чл. 14, т. 1](#) и [2 от ДОПК](#) към момента, към който са установени публичните задължения;2./Да е налице поведение, изразяващо се в плащане в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент;3/ Недобросъвестност в поведението на третото лице; 4./Причинно-следствена връзка между поведението и намаленото имущество на задълженото лице, като това поведение да е единствената причина за невъзможността да се съберат публичните вземания.

Съотнесено към конкретиката на случая визираната законова норма предполага установяване на следните елементи от отговорността на третото лице:

1./Качеството на лицето на управителен орган на задължено юридическо лице (ЮЛ) към момента на извършване на разпоредителните действия.

Безспорно е, че жалбоподателя е бил управител на „СТАГА СОФТ“ ЕООД. Не е спорно и обстоятелството, че жалбоподателя е бил управител през процесните периоди и на ИНФОЛОГИСТИКА“ ЕООД.

2./ Да е налице поведение, изразяващо се в плащане в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент.

От доказателствата по делото се установява, че „СТАГА СОФТ“ ЕООД е имало задължения за ДДС и корпоративен данък, формирани в резултат на декларираните данни по подадени справки- декларации /СД/ по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ и годишни данъчни декларации /ГДД/ по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за съответните периоди, описани в табличен вид на стр. 3 - 4 от РА.От представената справка за проучено имуществено състояние и категоризация на дълга на дружеството е констатирано, че по отношение на него е образувано изпълнително дело №180587706-2018. Посочено е, че дружеството не притежава недвижими имоти и МПС, които да послужат за обезпечаване на дълга. По запорираните банкови сметки няма налични и постъпващи средства. Дългът е категоризиран като трудно събираем на основание т. 3.1 от указание №20-00-131/11.06.2014 г.

През процесните периоди по фактури, издадени от „СТАГА СОФТ“ ЕООД на

клиенти /описани в РД и решението на ДОДОП, на стр. 4 - 5/ е извършено плащане по банкова сметка на свързано с дружеството лице „ИНФОЛОГИСТИКА“ ЕООД. Паричните средства, постъпили по сметката на „ИНФОЛОГИСТИКА“ ЕООД във връзка с фактури, издадени от „СТАГА СОФТ“ ЕООД, са теглени в брой от жалбоподателя. Това обстоятелство се доказва безспорно и от заключенията по ССЧЕ и допълненията към нея, които съдът кредитира като обективно и безпристрастно дадени.

В хода на ревизията жалбоподателят не е представил никакви доказателства, че паричните средства са изтеглени на някакво правно основание във връзка с икономическата дейност на „СТАГА СОФТ“ ЕООД. Не са ангажирани и доказателства за това, че паричните средства са постъпили в патримониума на дружеството, в това число и счетоводна отчетност, отразяваща отчитане на постъпление на паричните средства по каса и/или по банкова сметка на дружеството. Не са представени и доказателства, че паричните средства са използвани за целите на икономическата дейност на „СТАГА СОФТ“ ЕООД. В хода на ревизията от жалбоподателя не са ангажирани изобщо каквито и да било счетоводни документи на „СТАГА СОФТ“ ЕООД.

Едва в хода на настоящото съдебно производство, във връзка с изготвянето на експертизите жалбоподателя е представил - договор за съхранение на финансови средства от 03.01.2018 г., сключен между „СТАГА СОФТ“ ЕООД - влогодател и И. Н.- влогоприемател, както и четири приемо-предавателни протокола към договора. Видно от съдържанието на договора, влогодателят възлага, а влогоприемателя приема да съхранява на отговорно пазене парични средства на влогодателя, които се получават по банковата сметка на влогоприемателя за срок от 24 месеца и в срок до 31.12.2019 г. следва да върне събраната сума в касата на влогодателя. Според представените 4 приемо-предавателни протокола жалбоподателят е предал в касата на „СТАГА СОФТ“ ЕООД следните суми: на 16.12.2019 г. сума в размер на 9 800,00 лв.; на 17.12.2019 г. сума в размер на 9 800,00 лв.; на 18.12.2019 г. сума в размер на 9 800,00 лв.; на 19.12.2019 г. сума в размер на 1 350,00 лв.

Представените документи от жалбоподателя, оспорени от ответника, не обосновават по категоричен начин извода, че от „СТАГА СОФТ“ ЕООД на жалбоподателя са предоставени за съхранение парични средства, които впоследствие са върнати на дружеството. Ревизираното лице, съобразно общият принцип за разпределение на доказателствената тежест в процеса, според който всяка страна следва да докаже осъществяването на фактите, от които черпи изгодни за себе си правни последици, е следвало да докаже по пътя на пълно и главно доказване, същото е върнало тези средства на датите на които е посочено в представените писмени документи и това е отразено в счетоводството на дружеството. Представените писмени доказателства са частни такива без достоверна дата и доказателствената им тежест следва да се преценява с оглед на всички събрани по делото доказателства.

На първо място доколкото това са документи, които са съставени от жалбоподателя, не е имало пречка те да бъдат представени в хода на ревизията, в случай че действително са били съставени на посочената в тях дата. Нито в хода на ревизията, нито в хода на съдебното производство от жалбоподателя са ангажирани доказателства, които да подкрепят тяхната материалната доказателствена стойност, а именно, че от „СТАГА СОФТ“ ЕООД на жалбоподателя са предоставени за съхранение парични средства, които впоследствие са върнати на дружеството. Съгласно чл. 250, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/ с договора за влог влогодателят предава движима вещ

на влогоприемателя, който я получава със задължение да я пази и върне. Видно от правната регламентация договорът за влог е реален договор. Това означава, че задължително условие за неговата действителност е да има предаване на вещта, обект на отговорно пазене. В случая не само няма доказателства за предаване на парични средства, но и техният размер не е определен. Няма и дата на предаване на паричните средства предвид на това, че договорът за влог е сключен на 03.01.2018 г., а паричните средства са теглени от жалбоподателя от сметка на свързано със „СТАГА СОФТ“ ЕООД лице на различни дати.

На следващо място договорът за влог и приемо-предавателните протоколи не намират опора в счетоводството на „СТАГА СОФТ“ ЕООД. В хода на ревизията счетоводни документи в тази връзка изобщо не са ангажирани от жалбоподателя. Такива не са ангажирани и в хода на съдебното производство. Съгласно заключението по приетата по делото основна съдебно-счетоводна експертиза вещото лице е описало договора за влог и приемо-предавателните протоколи, но на въпроса дали сумите са заприходени в счетоводството на „СТАГА СОФТ“ ЕООД вещото лице само е посочило, че от представения счетоводен баланс на „СТАГА СОФТ“ ЕООД към 31.12.2018 г. и към 31.12.2019 г. са обявени касови наличности в размер на 58 хил. лева. Тези наличности обаче по никакъв начин не доказват нито предоставяне на парични средства от „СТАГА СОФТ“ ЕООД на жалбоподателя, нито обратното - връщане на парични средства. Нещо повече, еднаквите наличности на парични средства към посочените дати показват, че липсва движение в касовите наличности.

Приетите по делото две допълнителни съдебно-счетоводни експертизи също не установяват счетоводно отчитане на предаване на парични средства от „СТАГА СОФТ“ ЕООД на И. Н. и обратното - връщане на такива. Видно от заключението на приетата по делото допълнителна ССЧЕ вещото лице изрично е посочило, че от наличните в кориците на делото документи, както и от представените от жалбоподателя, не може да бъде установено счетоводно отразяване на предаване на парични средства от „СТАГА СОФТ“ ЕООД на И. Н.. Вещото лице твърди, че не може да бъде установено и че плащането по фактурите, издадени от „СТАГА СОФТ“ ЕООД, които са платени по банкова сметка на свързано с него лице и които суми са изтеглени от жалбоподателя, е намерило счетоводно отражение при „СТАГА СОФТ“ ЕООД. Това е в подкрепа на извода, че плащането по фактурите, издадени от „СТАГА СОФТ“ ЕООД не постъпва в патримониума на дружеството, както и че като е изтеглил тези парични средства жалбоподателят не ги е отчел в дружеството. Във връзка със счетоводните справки на сметка 501, които жалбоподателят е представил за целите на допълнителната съдебно-счетоводна експертиза, като доказателство за връщане на парични средства, вещото лице уточнява, че макар и като основание за съставената счетоводна операция да е посочено „връщане“, съставената стопанска операция - дебит сметка 422 - Подотчетни лица срещу кредитиране на сметка 501 - Каса на практика означава, че паричните средства са дадени от дружеството, а не върнати. Отделно от това вещото лице не е извършило проверка в счетоводството на дружеството „СТАГА СОФТ“ ЕООД, за да установи по категоричен начин, че представените в хода на съдебното производство документи са налични в същото и че са идентични с тези, представени в хода на съдебното производство, както и да установи дали в изпълнение на същите са взети съответните счетоводни операции.

На следващо място представените в съдебното производство счетоводни справки

са в противоречие с баланса на „СТАГА СОФТ“ ЕООД, който е публикуван в Търговския регистър. Според представената в съдебното производство оборотна ведомост за 2019 г. сметка 501-Каса е с крайно дебитно салдо към 31.12.2019 г. в размер на 26 832,16 лв. Това означава, че касовите наличности на дружеството към 31.12.2019 г. са в размер на 26 832,16 лв. Според счетоводния баланс към годишния финансов отчет на дружеството за 2019 г., който е публикуван в Търговския регистър, публичен е и е представен по делото, касовите наличности към 31.12.2019 г. са в размер на 58 хил. лева. В съдебно заседание от 28.11.2024 г. вещото лице е потвърдило това несъответствие. С оглед на горното съдът намира, че представените от жалбоподателя писмени документи договор за влог, приемо-предавателни протоколи, счетоводни справки и оборотна ведомост за 2019 г. са съставени единствено за целите на съдебното производство с оглед защитната теза на жалбоподателя. Те не доказват обаче нито получаване на парични средства във връзка с икономическата дейност на дружеството, нито обстоятелството, че жалбоподателят е върнал изтеглените парични средства в патримониума на „СТАГА СОФТ“ ЕООД, поради което изводите на ревизорите, че се касае за отклонение на имущество - финансови средства от патримониума на задълженото лице, са правилни и законосъобразни.

По смисъла на легалното определение на пар. 1, т. 5, б. "а" от ДР на ЗКПО "Скрито разпределение на печалба" са сумите, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност или превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица, с изключение на дивидентите по т. 4, букви "а" и "б". В хода на съдебното производство не се доказва основанията за извършените от жалбоподателя тегления от банкови сметки на дружеството, поради което същите отговарят на определението по пар. 1, т. 5, б. "а" от ДР на ЗКПО, респ. представляват действия по чл. 19, ал. 2, т. 1, предл. 1 от ДОПК.

По силата на чл. 19, ал. 4 от ДОПК отговорността за непогасените задължения по ал. 2 и 3 е до размера на извършените плащания, съответно до размера на намалението на имуществото. Намалението на имуществото на задълженото лице е установено и посредством декларираните данни по подадени справки-декларации /СД/ по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ и годишни данъчни декларации/ГДД/ по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за съответните периоди „СТАГА СОФТ“ ЕООД, поради което и съобразно чл. 19, ал. 2 от ДОПК отговорността на третото лице следва да бъде ангажирана именно за непогасените задължения на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК. По отношение за обхвата на отговорността, ангажирана по реда на чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК, е прието Тълкувателно Решение № 5/29.03.2021 г., постановено по тълк. дело № 7/2019 г., с което е решено, че третото задължено лице отговаря и за установеното задължение за лихви на главния длъжник. Това разрешение съответства и на приетото с решение от 13.10.2022 г. по дело С-1/2021 на СЕС, според което чл. 273 от Директива 2006/112 и принципът на пропорционалност трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, която предвижда инструмент на солидарната отговорност като описания в точка 1 от диспозитива на настоящото решение, който обхваща и лихвите за просрочие, които юридическото лице дължи поради неплащането на данъка върху добавената стойност в императивните срокове, установени с разпоредбите на тази директива, в резултат на недобросъвестно извършените действия на посоченото за солидарно отговорно лице. В

този смисъл е Решение № 1912 от 21.02.2023 г. по адм. д. № 8026/2019 г. на ВАС, Осмо отделение. По изложените съображения следва да се приеме за осъществен и този елемент от фактическия състав на отговорността по чл. 19, ал. 2 ДОПК.

3./ Недобросъвестност – при липса на легално определение на понятието, даденото от правната теория и съдебната практика тълкуване е, че добросъвестен е този, който не знае определено обстоятелство. Т. е. добросъвестността винаги е свързана със знанието. Оборимите презумпции по чл. 19, ал. 10 и ал. 11 от ДОПК не могат да ограничат установяването на знание единствено до посочените в тях обстоятелства, а са уредени с цел улесняване на доказването.

В конкретният случай, безспорно е обстоятелството, че жалбоподателя през процесните периоди е бил управител на „СТАГА СОФТ“ ЕООД. Не се оспорва и обстоятелството, че през процесните данъчни периоди същият е подписвал и е подавал СД по ЗДДС, както и ГДД по чл. 92 от ЗКПО за дружеството. Не се твърди и не са представени доказателства да е имало друго лице което да е било упълномощено да се занимава със тази дейност, нито че същата е извършвана от счетоводна кантора. Т. е. управителя е бил наясно със приходите и задълженията на тези дружества, както и че същите имат данъчни задължения които не са внесени, като в същото време е теглил средства от дружеството, за които няма данни да са върнати в касата на същото.

4./ На следващо място, необходимо е да е налице непосредствена причинно-следствена връзка между поведението на третото лице по [чл. 19, ал. 2, т. 1 от ДОПК](#) и невъзможността да се събере задължението на задълженото лице за данъци и/или задължителни осигурителни вноски. Константно се възприема в съдебната практика на ВАС, че разпоредбата на [чл. 19 ДОПК](#) изисква уникалност на каузалната връзка между поведението на третото лице и несъбирането на данъчните задължения на представляваното дружество, т. е. посоченото поведение на управителя И. Н. следва да е единствената причина за несъбираемост на публичните вземания. Същото намира основание в императива на [чл. 19, ал. 2 ДОПК](#), според който в резултат на поведението на третото лице имуществото на задълженото лице следва да е намаляло и именно по тази причина да не са погасени задълженията му за данъци и/или задължителни осигурителни вноски.

Жалбоподателят не обори доводите на приходните органи, че въпреки достатъчната наличност на парични средства по разплащателните сметки за покриване на данъчните и осигурителни задължения за всяка една година от процесните периоди, които са му позволили да тегли пари на каса, както и въпреки декларираните от дружеството положителни резултати от дейността, паричните средства не са били насочени към погасяване на публичните задължения. Обосновани са изводите на ревизорите, че изтеглените от банковата сметка на „СТАГА СОФТ“ ЕООД суми са преминали в патримониума на жалбоподателя и с тях е извършено намаление на имуществото на дружеството, вместо с тях да бъдат погасени изискуемите публични задължения.

Отделно от това видно от доказателствата по делото е видно, че при извършената проверка е получена с вх. №С220022-134-0002564/09.05.2022 г. Справка за проучено имуществено състояние и категоризация на дълга на задълженото лице „СТАГА СОФТ“ ЕООД. Констатирано е, че е образувано изпълнително дело №180587706-2018. Посочено е, че дружеството не притежава недвижими имоти и МПС, които да послужат за обезпечаване на дълга. По запорираните банкови сметки няма налични и постъпващи средства. Дългът е категоризиран като трудно събираем на основание т. 3.1 от указание

№20-00-131/11.06.2014 г. Въз основа на изложеното съдът приема за спазена поредността по [чл. 20 от ДОПК](#), според който в случаите по чл. 19 обезпечението и принудителното изпълнение се насочва първо срещу имуществото на задълженото лице, за чието данъчно или осигурително задължение се носи отговорност. Установи се по делото, че приходните органи не са бездействали, а са предприели действия по обезпечаване на бъдещите публични задължения, а след това и на установените публични задължения. Тези мерки обаче не са довели до успешно осребряване в полза на хазната на имущество на главния длъжник „СТАГА СОФТ“ ЕООД. Несъбираемостта на задълженията на дружеството безспорно се установява от цитираното по-горе писмо, което обстоятелство не беше оборено в хода на съдебното производство.

С оглед на горното, съдът намира за основателни изводите на органите по приходите, че е осъществен състава на чл. 19, ал. 2 от ДОПК и законосъобразно на И. Н. е ангажирана отговорност за задължения на „СТАГА СОФТ“ ЕООД за данък върху добавената стойност /ДДС/ в размер на 62 205.00 лв. за периодите м. 11.2018 г., м. 12.2018 г. и м. 02.2019 г. и лихви в размер на 17 481,00 лв., както и за корпоративен данък в размер на 662,00 лв. за д.п. 2018 г. и лихви в размер на 285,00 лв.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваният РА е законосъобразен, фактическите констатации в него кореспондират със събраните в хода на ревизията доказателства, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на спора и разпоредбата на чл.161, ал.1 от ДОПК, искането на ответната страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно. Възнаграждението следва да бъде определено по реда на чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа / в актуалната и редакция/ , съобразно обжалвания материален интерес – главница и лихви общо в размер на 80633.00 лв. Поради това, и предвид обстоятелството, че ответната страна е представлявана в процеса от юрисконсулт, възнаграждението е дължимо и следва да бъде присъдено в размер на 7100.64 лв. На ответника следва да се присъдят и разносните за платен депозит за вещо лице в размер на 400.00 лв.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, Административен съд – София - град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Б. Н., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет.4, ап.10, срещу РА № Р-22220222006266-091-001/05.06.2023г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП- [населено място], в частта, в която е изменен и потвърден с Решение № 1219/24.08.2023г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място], с който на лицето е ангажирана отговорност по чл. 19, ал. 2 от ДОПК за задължения на „СТАГА СОФТ“ ЕООД за: данък върху добавената стойност /ДДС/ в размер на 62 205.00 лв. за периодите м. 11.2018 г., м. 12.2018 г. и м. 02.2019 г. и лихви в размер на 17 481.00 лв. и за корпоративен данък в размер на 662.00 лв. за 2018 г. и лихви в размер на 285.00 лв.

ОСЪЖДА И. Б. Н., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет.4, ап.10, да заплати по сметката на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] сумата в размер на 7500.64 лв./седем хиляди и петстотин лева и шестдесет и четири стотинки/, представляваща

юрисконсултско възнаграждение и разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване, пред Върховния административен съд, по реда на АПК, в 14 – дневен срок, от деня на съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: